

De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout, zetelend in Kortgeding, heeft volgende beschikking verleend in de openbare zitting van donderdag **VIJFENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN TIEN.**

Aanwezig :

, Ondervoorzitter- wn. Voorzitter
Griffier – Hoofd van dienst

Inzake :

, bediende, geboren op , wonende te

- eiser -

- ter zitting vertegenwoordigd door Mr , advocaat te

tegen :

1. **HET VLAAMS GEWEST**, vertegenwoordigd door

2. **REKENPLICHTIGE VAN HET HERSTELFONDS**,

- verweerders-

- ter zitting vertegenwoordigd door Mr advocaat te

Gezien het inleidend exploit van dagvaarding betekend door plv. gerechtsdeurwaarder loco gerechtsdeurwaarder te op 13.8.2009 en 14.8.2009 op verzoek van eiser respectievelijk ten laste van 1° verweerder het Vlaams Gewest en 2° verweerder de Rekenplichtige van van het Herstelfonds;

Gezien de neergelegde stukken en conclusies;

Gehoord partijen in de uiteenzetting van hun middelen bij monde van hun respectieve raadslieden ter zitting van 28 januari 2010;

Feitelijke gegevens - Vordering

Door eiser werd op 22.12.1997 een aanvraag ingediend voor het optrekken van een weekendverblijf op een perceel gelegen te kadastraal gekend , gelegen volgens het bij K.B. van 28.7.1978 goedgekeurd gewestplan in een zone voor verblijfsrecreatie. Voor deze constructie werd een vergunning afgeleverd op 8.6.1998 onder de voorwaarde dat het weekendverblijf uitsluitend werd aangewend voor het tijdelijk onderkomen van een gezin en dat permanente bewoning onder geen beding kon worden aanvaard.

Eiser deed bij een aanvraag tot inschrijving in het bevolkingsregister van zijn hoofdverblijf in het weekendverblijf
Op 4.3.2009 werd hem meegedeeld dat een hoofdverblijf in het weekendverblijf niet is toegelaten omdat zulks een strijdig gebruik uitmaakt.
Op 16.3.2009 werd door een bevoegde verbalisant proces-verbaal opgesteld wegens wijziging van de hoofdfunctie van het onroerend goed. Aan de verbalisant verklaarde eiser dat hij geen andere eigendom had, dat hij werkelijk verbleef in het weekendverblijf en dat hij daar dan ook wenste ingeschreven te worden. Aan eiser werd op dezelfde datum door de verbalisant stakingsbevel van dit gebruik gegeven. Dit stakingsbevel werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd dd. 27.3.2009.
Op 5.5.2009 werd door de bevoegde verbalisant vastgesteld dat eiser nog steeds ingeschreven en woonachtig was op voormeld adres, dat korte tijd voordien gewijzigd was in en hij heeft opnieuw een bevel tot staking gegeven dat werd bekrachtigd door de stedenbouwkundig inspecteur dd. 13.5.2009.

Wegens overtreding van het 1° stakingsbevel werd door 2°verweerder aan eiser op 26.5.2009 bij toepassing van art. 156 van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een administratieve geldboete opgelegd van 5.000 EUR.

De vordering van eiser, uitgebreid bij conclusies, heeft als voorwerp :

- in hoofdorde : de opheffing te bevelen van :
  - stakingsbevel dd. 17.3.2009
  - bekrachtigingsbeslissing dd. 26.3.2009
  - administratieve boete dd. 26.5.2009
  - stakingsbevel dd. 5.5.2009
  - bekrachtigingsbeslissing dd. 13.5.2009
  - administratieve boete dd. 26.5.2009
  - stakingsbevel dd. 16.3.2009
  - bekrachtigingsbeslissing dd. 27.3.2009
  - stakingsbevel dd. 13.8.2009
  - bekrachtigingsbeslissing dd. 28.1.2009

- in ondergeschikte orde : kwijtschelding te bevelen van de administratieve boetes

- meer ondergeschikte orde : vermindering te bevelen van de administratieve boetes.

- in nog meer ondergeschikte orde : de administratieve geldboetes en de tenuitvoerlegging te schorsen

- verweerders te veroordelen tot vrijwaring van eiser voor voor alle boetes en veroordelingen.

Bevoegdheid

Door verweerders wordt de onbevoegdheid van de kortgedingrechter ingeroepen om te oordelen over de vordering tot kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboetes. Zij verwijzen naar art. 157§4 Decreet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw dd. 18.5.1999 (art. 6.1.50 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) bij toepassing waarvan de rechtbank van de plaats waar de goederen gelegen zijn uitspraak doet over het verzet tegen het dwangbevel waarbij de geldboete wordt ingevorderd.

Eiser betoogt dat de partij die de onbevoegdheid opwerpt, de bevoegde rechter moet aanduiden, wat verweerders volgens eiser nalaten te doen. Bovendien is er volgens eiser volheid van rechtsmacht.

Ambtshalve dient onderzocht of de voorzitter bevoegd is om kennis te nemen van het geschil. De volstrekte bevoegdheid van de kortgedingrechter is van openbare orde.

Gelet op de door verweerders ingeroepen wettelijke bepalingen, tevens vermits er geen hoogdringendheid wordt aangevoerd in de inleidende akte behoudens wat hierna wordt gesteld betreffende de schorsing van de administratieve geldboetes en van hun tenuitvoerlegging en vermits de vordering betreffende de kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboetes en de vordering tot vrijwaring geen uitspraak bij voorraad als voorwerp hebben, mist

de kortgedingrechter iedere bevoegdheid om kennis te nemen van een vordering tot kwijtschelding of vermindering van de opgelegde administratieve geldboetes en van een vordering tot vrijwaring voor alle boetes en veroordelingen.

Bij toepassing van art. 154,6° lid DRO (art. 6.1.47 VCRO) is de kortgedingrechter bevoegd om te oordelen over de vordering tot opheffing van de stakingsbevelen en bekrachtigingsbeslissingen.

Wat de vordering betreft tot schorsing van de geldboetes en van hun tenuitvoerlegging, is de kortgedingrechter bevoegd om kennis te nemen van het geschil vermits in de inleidende dagvaarding gewezen wordt op de spoed waarmee getracht wordt de geldboetes te innen, waaruit mag afgeleid worden dat door eiser hoogdringendheid wordt aangevoerd in de inleidende akte.

Beoordeling

De vorderingen tot opheffing van de stakingsbevelen en bekrachtigingsbeslissingen en tot schorsing van de administratieve geldboetes en van hun tenuitvoerlegging werden regelmatig gesteld en zijn ontvankelijk.

De kortgedingrechter dient het stakingsbevel te toetsen op zijn interne en externe wettigheid, waarbij hij zich niet mag inlaten met de opportuniteit van het bevel.

Eiser betoogt dat niet is aangetoond dat er strijdig gebruik is vermits de inschrijving in het bevolkingsregister als zijn hoofdverblijf op het kwestieuze adres niet noodzakelijk permanente bewoning inhoudt.

Aan eiser werd bouwvergunning verleend met de uitdrukkelijke voorwaarde dat het weekendverblijf uitsluitend kon aangewend worden voor tijdelijk en onderbroken recreatief verblijf en dat permanente bewoning onder geen beding kon aanvaard worden.

Uit de eigen verklaring van eiser blijkt dat hij geen andere eigendom heeft en dat hij ook werkelijk op het kwestieuze adres verblijft.

Prima facie is er wel degelijk inbreuk op de stedenbouwwetgeving wegens strijdig gebruik met de afgeleverde vergunning.

Eiser betoogt dat door art. 5.4.3 VCRO een tijdelijk woonrecht is toegekend aan permanente bewoners van een weekendverblijf en dat gedurende de uitoefening van dit woonrecht vorderingen wegens strijdig gebruik, gesteund op art. 6.1.1. en 6.1.41 t/m 6.1.43 ontstaan voor de aanvang van het woonrecht, geschorst zijn.

Onder permanente bewoners dient volgens art. 5.4.1,2° VCRO begrepen te worden personen die op 31 augustus 2009 reeds gedurende ten minste één jaar een weekendverblijf als hoofdverblijfplaats betrekken zoals blijkt uit een inschrijving in het bevolkingsregister. De inschrijving van eiser in het bevolkingsregister werd echter pas in de loop van 2009 gedaan, zodat eiser zich niet kan beroepen op een tijdelijk woonrecht.

Eiser betoogt dat de nieuwe stedenbouwwetgeving (decreet 27.3.2009 en Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dd. 15.5.2009) op discriminerende wijze wordt toegepast gelet op de ongelijke behandeling van personen die op permanente wijze een weekendwoning betrekken, in acht genomen een mogelijk uitdovend woonrecht voor sommige weekendbewoners. Hij stelt ook dat in het oorspronkelijk ontwerp van decreet voorzien was dat iemand voor 18.1.2008 diende ingeschreven te zijn om van een voorlopig woonrecht te kunnen genieten om dan uiteindelijk te worden bepaald op uiterlijk één jaar voor de inwerking-treding van het decreet zodat pas op datum van goedkeuring van het decreet weekendbewoners zicht kregen op de nieuwe bepalingen van het decreet en hun situatie juridisch korrekt konden inschatten om de nodige schikkingen te treffen, wat strijdig is met de beginselen van behoorlijk bestuur en het vertrouwensbeginsel. Volgens eiser is er tevens een discriminerende behandeling bij toepassing van de wetgeving vermits de grondwet en internationale verdragen aan eenieder het recht op woning en huisvesting garanderen en haar dit recht zou worden ontzegd door het stakingsbevel.

Volgens eiser maken de aangevochten beslissingen ook misbruik van recht uit. Uit de gegevens van de hoger genoemde processen-verbaal blijkt dat het bevel tot staking op ernstige gronden berust vermits prima facie er door eiser inbreuk wordt gepleegd op de stedenbouwwetgeving door de handelingen welke het voorwerp vormen van het bevel tot staking, nl gebruik van een weekendverblijf strijdig met de afgeleverde vergunning.

Eiser toont niet aan dat het bevel disproportioneel is gelet op het voortdurend karakter van de gepleegde inbreuken, eiser zich niet op de gevolgen van zijn eigen fouten kan beroepen en een inbreuk op de stedenbouwwetgeving geen economisch voordeel kan opleveren.

Door de stakingsbevelen en bekrachtigingsbeslissingen werd de stedenbouwwetgeving korrekt toegepast.

Mogelijke speculaties op wijzigingen in de bestaande wetgeving in een bepaalde zin kunnen niet leiden tot een rechtmatig vertrouwen in een eventueel toekomstige regelgeving.

Noch een discriminerende toepassing van de stedenbouwwetgeving noch enig misbruik van recht is aangetoond gezien het stakingsbevel en bekrachtigingsbevel niets anders doen dan de bestaande regelgeving toepassen wanneer politio-nale vaststellingen zijn gedaan betreffende een wederrechtelijke inbreuk op de stedenbouwwetgeving.

Enige strijdigheid met het recht op wonen en huisvesting is evenmin aan de orde vermits aan eiser geen onbeperkt recht is toegekend om naar eigen inzichten op gelijk welke wijze permanent te wonen en eiser, rekening houdend met de regel-gevende bevoegdheid van de overheid inzake ruimtelijke ordening, wel degelijk in staat is zijn recht op wonen en huisvesting naar behoren uit te voeren.

De vordering tot opheffing van de stakingsbevelen en bekrachtigingsbeslissingen is ongegrond.

Er kan dan ook geen urgentie worden aanvaard wat betreft de vordering tot schorsing van de administratieve geldboetes en van hun tenuitvoerlegging, zodat ook deze vordering ongegrond is.

Trouwens kon bij toepassing van art. 157§1 DRO (art. 6.1.50 VCRO) de schorsing worden bekomen, mits binnen 30 dagen na betekening van het dwangbevel verzet werd ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar het goed is gelegen, wat niet is gebeurd, zodat thans in kortgeding bezwaarlijk urgentie kan worden weerhouden.

Wat de gedingkosten betreft, vordert eiser begroting van de rechtsplegingsvergoeding op het minimumbedrag gelet op een beweerde zwakke financiële positie.

Uit de neergelegde stukken kan dit niet worden afgeleid, zodat er geen reden is om af te wijken van het basisbedrag.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, conform art. 2, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

WLJ,   Ondervoorzitter-wn.Voorzitter, beschikkende op tegenspraak.

Verklaren zich onbevoegd wat betreft de vordering tot kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboetes en de vordering tot vrijwaring.

Verklaren de vorderingen tot opheffing van de stakingsbevelen en bekrachtigingsbeslissingen en tot schorsing van de geldboetes en van hun tenuitvoerlegging ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijzen eiser in de gedingkosten en begroten de kosten tot op heden in hoofde van verweerders samen met verdeling bij helften op 1.200 EUR (rechtsplegingsvergoeding) en van eiser op 172,29 EUR (dagvaarding + rolstelling) + 1.200 EUR (rechtsplegingsvergoeding).